

Meftuni

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.06.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Meftuni

27 Yaşındayım asıl adım Mehmet DEMİR, Gölgelel adında bir şiir kitabım var.

Amak-ı Hayal

Amak-ı hayal idi gördüğüm bu manzara
Gözlerim daldı gitti en derin bir uykuya
Neden sonra açıldı önümde sisten perdeler
Zihnimde canlandı geçerken ateşten güller

Gidiyordum, aşkı ruhumda duya duya
İçiyordum, hasreti gönlümde kana kana
İlk aşkı andıran ilk sancı, ilk acı
Ardım sıra sallanan uzun kavak ağaçları

Gök kızıl, yer kızıl, kara toprak kızıl
Dağılıyor salkım saçak ruhumda her emel
Bakıyordum şaşkın şaskın bu garip hayale
Dalıyordum daldığım alem içinde aleme
Kulağımda kuş sesleri boğuk yankılar içinde
Ürperirken vücudum bakarken her seferde
Yürürken ansızın bir an belirdi
Ucu başı olmayan bir köprü göründü

İhtiyarsız rüyama İhtiyarsız girdim
Ayaklarım yol boyu ilerlerken titredim
Bakıyordum aşağıya bir yandan kederli
Görüyordum uçurumun nihayetsiz izini
Kendimi kaptırarak korkunun dehşetine
Hızlanmış adımlarım yola doğru ürkekçesine

Meftuni

Beyaz Geceler

Bir acayip derde düştüm
Gecemin karanlığında
Bir gelinlik misali
Ak mı ak pak yüzlü yarin
Hüzün düşmüş gözlerine
Dalgın ve sessiz,kaygılı
Çiğliklarımızın arasından usulca
Döküldüğü gün anısınadır
İnsan yığınları arasındaki yalnızlığım
Avuç ayalarına ilk vurulduğum gün
Bu gündür; beyaz gecelerime sarılı perdeler...
Ve sen ve sensizlik arası yalnızlığım
Kelimeler tutsak bu gün ve yarin
Kulaklarımda hep aynı ağırlık
Yüreğimde dinmeyen yara
Kafamda hep aynı tokmak şimdi
Engin dalgalar misali kavrułan
Bir karaltıya esir düşmüş yüreğim
şimdi elimde gözyaşlarımla yıkadığım
Bir beyaz kelebek saklı
Kalp ehlinin dediği
Kalpten kalbe yol var hakikati
Namında uçurdum
Gönlümün penceresinden şimdi
Avucunda yeşeren tüm kelebekleri...
Meftuni gafilliğin üstünde bugün
Tutsak kelimeler zincirinden kurtuldu
gün bu gündür kavrułan yalnızlıęına...

Meftuni

Bir ocuğun Avuğlarında Saklıdır Hayat

Bir ocuğun avuğlarında saklıdır hayat;
Durmak nedir bilmeyen topağlar misali,
Kaygısız dūşler eřlięinde
Biraz hoyrat her dem rahat
Bir ocuğun avuğlarında saklıdır hayat;
Kūçük gōletlere salınan gemiler misali
Öyle engin öyle rahat
Ve yağan karlara inat
Zemheri soğukta bile tatlıdır hayat
Bir ocuğun avuğlarında saklıdır hayat;
Özgürce uğan kuşlar misali
Öyle dingin öyle rahat
Ve bir çikolatayla şenlenir hayat
Bir ocuğun avuğlarında saklıdır hayat;
Kaybolan yılları bulmak misali
Öyle güzel öyle sıcak
Ve uğsuz bucaksız uğurumlara inat
Bir bohça oyuncağa sığar hayat
Öyle güzel sarı, sıcak....
Bir ocuğun avuğlarında saklıdır hayat;

Meftuni

Bir Resimdi Sadece

Bir resimdi sadece;
Eniyle boyuyla, rengiyle, kokusuyla, kumaşıyla
Hiç kıpırdamadan öylece donuk donuk bakan
Bir çift yürek, iki çift göz, birbirine sıkıca kenetli eller vardı içinde...

Bir resimdi sadece;
Zamanın derelerinde akıp donup kalmış bir nehir,
Maziden dökülen bir sonbahar yaprağı,
Çehremizde hep aynı ifade hep aynı tebessüm
Bu an hiç bitmesin hiç gitmesin elimizden, ellerimizden, diye
Coşkun bir sevinç, derin bir hüzün vardı donuk gözlerde

Ne de olsa bir resimdi sadece;
Dokunsan, uzatsan o küçük ellerini
Yakmazdı belki ama hal dilinde bir gariplik bir azap vardı,
Maziye bakan eller kırılınsın! dercesine bir hali vardı üstünde

Acı üstüne acı, özlem üstüne özlem, hüzün üstüne hüzün
Gözlerim kanla dolsa da yok çare;
Sen o küçük resimden bir anda çıkıp gelmezsin yinede

Bir resimdin sadece;
Duymazdın hiçkırıklarımı, hissetmezdin haykırışlarımı
Uzatamazdın ellerini, bana geçmişten seslendiğin gibi;
-Gel götür beni buralardan, ben seninim sende benim! diyemezdin

Kahrolasica bir resimdi sadece;
-Seni bütün ruhumla seviyorum desem duymazdın beni
Elimi uzatsam ellerine hissetmezdin, bakardın yine donuk donuk
Yüreğim yangın alevi Eftelyam, neredesin! diye yutkunsam sana
Yine gelmez, yüreğime son kez de olsa basamazdım seni,
Dokunamazdım o sıcacık saçlarına, koklayamazdım,
Ne de olsa kahrolası bir resimdi sadece...

Meftuni

Dostuma

Dostum çok özledim seni
Çok özledim be kardeşim
Özledim sohbetini,
Demli çayını da özledim
Özledim insanlığını
İman dolu çehreni de çok özledim
Sonra o ümit aşıl原因an yüreğini
O sıcak bakışını da kardeşim
Yeminle özledim kardeşliğini,
Dostluk güzel şey
Anladım kıymetini
Öğrenmek güzel şey
Okuduğunu anlatmanı
İlme olan o arzunu da kardeşim
Bir fakire yardım etmeyi
Bir dertliyi teskin etmeyi de özledim
Sayende,
Hayatı sevmeyi de özledim kardeşim
Selametle.....

Meftuni

Gece Trenleri

sigaramın dumanında
mehtaba dalarken,
gece trenleri gelir aklıma
uzaklar çok uzaklardan gelir
tutunamayanlar gelir bir bir
dönüşü olmayan yollarda
nasırlı yüreklerle el ele verip,
bin bir güçlük, bin bir çile, bir ışık,
bir umutla yaşayanlar gelir aklıma
bakmışsın gönlüm aklıma gölge olmuş
küfreder fikirsiz insan yığınlarına
toprağa sığınır bu gönül, bu yürek
bir gece treni arar kendine

sisler ardında kalmış maziye
omuz silmek ister zaman
bakarsın zaman durur
onun dahi zamanı var der bir ses
yaşamak gerek yaşamak ne güzel iş
ne güzel eş ne güzel arkadaş deyip
bir omuz da böyle silmek ister bu gönül
ey Rab! senden başka kimimiz var.....

Meftuni

Göçmen Kuşu

Ilık bir bahar sabahıydı
bir göçmen kuşu uçuverdi
gencecikti o pak alın
bir kurşun gibi iniverdi
rüzgar yüklü gemilerden
bir martı çığılı
tozu dumana katan
kısraklara bedel
bir masaldı sevilen
senle gelen senle giden
tozlu yollar paslı eller
uzanan anılar diyarından
hürmetle gelen acıyla giden
yaşadıkça kavrulan
bir rüyaydı şimdi
acılar denizinde
salkım saçak
doludizgin akan
bu küçük nehir
kurudukça sustu martılar çocuk
bu kent yabancı yüzüme
bu şehir sağır
boğuk bir yankıyı şimdi
koridorlarda yankılanan
henüz on yedisinde yakaladı ölüm ansızın
ardı sıra bakmadan
hey coşkun deniz
ızdırabım kalemimden değil
acziyetimdendir çocuk
şimdi tut ellerimden
kanlı gömleklerden arı
biraz daha ışık
biraz daha ışık....

Meftuni

Gün Olur

Gün olur, alır başımı giderim
bu diyardan sessizce
ne varlığımı hissedersiniz
ne de kaybolduğumu
gün olur kaçırım bu diyardan
azgın dalgalara kucak açarım
ölürüm bir gün ben de
her fani gibi
her ölüm erken ölüm
fikri de olmaz ben de
anlayamazsınız
martıların çığlıklarını
gün olur alır başımı giderim
bu diyardan
kaf dağının ardı sıra koşarak
uzaklaşırım bu şehirden
bu topraktan
cesedimi dalgalar vurur kıyıya
bir haziran güneşinde....

Meftuni

Haşir

Çölde rüzgar, gökte su
Ötelerden, ötelerden, ötelerden
Topraklar can bekliyordu
En ücra köşelerden

Tohum uykuda, eller havada
Üç yüz milyon taife, hepsi aynı sayfada
Diriliş mi, diriliş mi, diriliş mi, diriliş! ! !
Onca envar içinde yoktur bir tek serzeniş!

Tabiatı halık sayan;
Gören gözün görmez olsun
Tevhide şirki sayan
Çürük aklın olmaz olsun

Hepsi ahenk, hepsi güzel, hepsi şirin
Kudret kalemi her şeyden daha derin
İlim, hikmet, irfan, fazilet, artık ne varsa
O kadir olan Zat'ın rahmet havuzunda

Rum:50'yi oku, gör, duy, bil!
Onu tanımayan Karun da olsa sersefil! !
Duydum, okudum, bildim amenna
Haktan gayrı ilah yoktur benim yanımda...

Meftuni

İnsan Ölünce

insan ölünce
ne kalır geriye?
günahlar sevaplar kalır önce
sonra sen kalırsın geriye
ölmek değil de
seni yalnız komak varya
o koyuyor adama...

Meftuni

İnsancıklar

Ah bir bilsen;
Ne kadar severim
O insancıkları ben
Yurdumun güzel insanları
O insanları ki cepleri buğday dolu
Küçüktür umutları, hayalleri
Meteliksiz, karın tokluğuna
O güzelim elleri nasır tutar
Lakin büyüktür sevdaları
Günümüz o bilindik aşklara benzemez
Ki yalancı aşklar elbise değiştirmek gibidir
Onlar ki o yiğitler, o bacılar
Ömürlerinde tek elbise giyerler
Yoktur gözleri yükseklerde
Parlak yıldızlara gem vurmazlar gemileri

Güldükçe gözleri de güler
Sıcacık bakışlı insancıklar hepsi
Hepsi çalışkan hepsi diri
Her sıkıntıda açarlar ellerini
Yalnız o güzelim Allah'a
Başka minnetleri yoktur kimseye onların
Bir tas çorba,
Bir lokma ekmek,
Her daim yeter onlara
Ne kadar severim ben onları
Ey yurdumun güzel insanları!

Meftuni

İstanbulda Matem

Bir yel esiyor uzaktan
Bir kadının suya değiyor ayakları,
Eli, kolu yamalı bohçacı kadınlar geçiyor
İssız ıssız, serin serin, sıcak sıcak sımsıcak
Bir gülümseme var ortalıkta
Bu gülende kim? Bu kaçınıcı yabancı?

Bir bülbül şakıyor uzaktan, nal sesleri geliyor
Şu karşı köyden bir oğlak sesi geliyor
Buram buram kuş sesleri geliyor
Şu karşı kaldırımında bir çocuk oturuyor
Yeşil gözleri ile mavi denizi seyrediyor,
Buram buram tütsü kokuları geliyor,
Şu ıssız sokaktan bir cenaze kalkıyor
Bir grub boyun büküp alayı seyrediyor
Analar yas tutuyor, evlatlar ağlıyor
Belli ki ölen evli... Evli olsun...
-Ey ahir gardaşım; toprağın bol olsun...

Meftuni

Meçhul

meçhuldür yüreğim
bilmem kime sormalı yağmurları?
dolu dizgin yağan karları?
gölgemde yansıyan
bu küçük heyula da kim?

şiiirlerin ne önemi var
sen yoksan eğer
lakin
sığınır yüreğim
doludizgin şiiirlere

bir meltem rüzgarı esse
şu karşı kıyıda usulca
ve yüzüme toprak çalsam
yine sensiz yine sessiz
bir çığlık atsam gök/yüzüne
çaresizliğim dinmez
kabus olur çöker üstüme

bir merdiven kurdum
şiiirden şimdi;
uzatsan ellerini
sen yine her şeye rağmen
ısıtsan yüreğimi
bu meçhul rüyamda
ben sensiz sen sessiz....

Meftuni

Ne Güzel Şey Hatırlamak Seni

Ne güzel Şey hatırlamak seni
yüreğim sana dönük, için için
o güzelim glŐlerimiz
o güzelim anılar
zihnimden akarken
yüreğimin kabarması
ne güzel Şey

Ne güzel Şey hatırlamak seni
bir otogarda beni beklerken
ve gelince o gözlerindeki ifade
o sıcak glŐn
o umut dolu sevgin yok mu?
hepsi ne güzel!

Meftuni

Nedir Aşk Söyle

Her gönül bir başka sever sevdiğini
Kimisi, ayna olsun ister, en derin sevgisi
Kimisi için mihraptır aşk, gölgesidir en tatlı nağmesi
Kimisi için yılanmış şaraptır aşk, şehvettir gayesi
Lakin bilir herkes kimi kim için sevdiğini...

Bilir ruhsattır aşkın en büyük rağbeti
Yine başlar aşkın en ağır çilesi
Bazen çekilmez olur aşkın sözleri,
Omuz silkmeyi sever aşk

Değil mi ki nazı olmayan aşkın ekmeği yavandır
Dağılmaya yüz tutmuş her derdin merhemi zamandır...

Meftuni

Zaman Ve Hayat

Ey her şeyi deviren zaman
Törpüle anılar diyarını
Kaygısız geçip gitmeler yok artık
Bırak umuda susayan bütün aç kurtlar
Yesinler birbirini, kapat tüm kapıları
Kendi kanında tutuştur tüm insanlığı

Bir yak bir yık! gece gündüz geçerken
Ey ayağına tez zaman, işte şu koca dünyaya
Ve yüreği kilitli tüm kapılara
Yap ne istersen
Ama bir uçurum var ki
Onu yasak ediyorum sana
Ah, sevgiyle yoğrulmuş tüm yürekler
Şefkat ile sulanmış tüm saatler

Çağlar ötesi kaleminle çekme orda çizgiler
Geç git sen yoluna!
Çıkarma birden azı dişlerini

Ki insanlığa dair bir nebze olsun yeter!
Ey koca zaman!
Elinden geleni koyma ardına
Ne yaparsan yap
Sonsuza dek sürecek yüreğimde tüm sevgiler...

Meftuni